

A jó gyakorlat gazdája	Szervezet/Intézmény neve:	Magyarországi Baptista Egyház Filadelfia Integrált Szociális Intézmény
	Szervezet/Intézmény címe:	6200 Kiskőrös Szűcs J. u. 12.
	Nyújtott szolgáltatás típusa:	Időskorúak nappali ellátása
	Jó gyakorlatot prezentáló szakember neve és titulusa:	Radva Róbertné Nappali Ellátás vezető
	telefonszáma:	20/427 8606
	e-mail címe:	rildiko78@gmail.com
A jó gyakorlat címe	„Jobb adni, mint kapni”	

A jó gyakorlat célcsoportja/i

A célcsoport az időskorúak köre, továbbá fogyatékos, pszichiátriai és szenvedélybeteg nappali ellátások igénybevevői.

A jó gyakorlatot életre hívó probléma / A helyzet leírása

Az időskorúak nappali ellátásába azok az idősök jönnek, akik nem szeretnék otthon egyedül lenni, magányosak, és közösségre vágnak. Gyakran a hozzátartozók keresnek meg bennünket, hogy szeretnék, ha a szülőjük járna a nappali intézménybe. Ez sokszor akkor következik be, mikor elveszítik a házastársukat, vagy megfigyelhetőek már a demencia kezdeti jelei, ezért úgy érzik jobb, ha a nappali intézménybe vannak, ahol foglalkoznak velük. A családtagok általában még aktívan dolgozók, ezért fontosnak tartják, hogy szüleik jó helyen, biztonságban legyenek. A nappali ellátás keretein belül igyekszünk arra, hogy ne csak, úgymond, „megőrzés”, vagy felügyelet történjen, hanem az ott töltött időt aktívan, hasznosan kitöltsük.

Ennek érdekében sok programot, és sok különböző hasznos foglalkozást tartunk, melyekkel igyekszünk a mozgásukat, képességeiket, készségeiket fejleszteni, szinten tartani. Miközben többször láttuk és megtapasztaltuk, hogy az idősek mennyire jól érzik itt magukat, milyen örömmel készülnek és aktívan vesznek részt egy-egy foglalkozáson, ünnepségen, arra gondoltam, hogy mennyire jó lenne, ha láthatná ezt a lánya vagy a fia, aki egykor elkísérte hozzánk, vagy támogatta abban, hogy járjon nappali intézménybe. Ez a gondolat motivált arra, hogy szervezzünk egy olyan alkalmat, ahol az idősek megmutathatnák hozzátartozóiknak, hogy mivel is töltik a napjaikat az intézményben. A családtagok pedig megláthatják, hogy milyen is az a közösség, ahová szüleik járnak.

A jó gyakorlat leírása

Az előzőekben megfogalmazott gondolatok alapján arra a döntésre jutottam, hogy egy ünnep alkalmával lehetőséget biztosítunk arra, hogy az idősek maguk készüljenek egy műsorral, amire meghívják a gyermekeiket, unokáikat, esetleg egy barátjukat, vagy aki közel áll hozzájuk. Hiszen előfordulhat az is, hogy valakinek nincs gyermeke, vagy hozzátartozója, az meghívhatja a szomszédját, ismerősét is akár. Az ötlet mindenkinek nagyon tetszett, és örömmel vállalták a feladatot. Első lépésként megkértünk mindenkit, hogy gondolja át, hogy kit szeretne meghívni erre az alkalomra. Mikor ez már körvonalazódott, következett a meghívók készítése. Közös kitértünk egy napot, és ennek megfelelően mindenki saját maga készíthette el a családjának szóló meghívót. Aki igényelte, segítséget is kapott hozzá. A meghívók kézbesítéséről ők gondoskodtak, amit időben meg kellett tenni, az esemény előtt legalább egy hónappal, hogy a családtagoknak legyen idejük úgy alakítani a programjaikat, hogy el tudjanak jönni. Ezt követően lázas készülődés vette kezdetét. Mindenki a szokásosnál is aktívabban vett részt a készülődésben, hiszen a legjobbat akarták nyújtani. Óriási motiváló erő volt részükre az, hogy tudták, hogy a családtagok el fognak jönni, hogy megnézzék őket. A szerepekhez jelmezeket is készíttettek, különféle kellékeket használtak. Persze a készülődés mellett nem maradtak el a szokásos programok sem, mint a közös torna, kártyázás stb. Az ünnepség közeledtével, kértük, hogy mindenki kérjen visszajelzést a család részéről, hogy hány fő fog tudni eljönni erre az alkalomra. Ez azért volt fontos számunkra, mert tudnunk kellett, hogy hány főre készítsünk helyet, és a szeretetvendégséggel hány személyre készülünk. Mikor elérkezett a nagy nap, mindenki izgalommal várta, hogy, hogy fog sikerülni.

Szó szerint izgultak, hogy el ne rontsák a szerepeiket. Hozzáteszem, hogy volt, aki kívülről mondta el a versét. Meglepően sok hozzátartozó jött el. Erre az eseményre meghívtuk a helyi média képviselőit is, akik a későbbiekben tudósítottak erről az alkalomról. A műsor természetesen nagyon jól sikerült, a gyermekek, unokák meghatódva nézték végig szüleik, nagyszüleik szereplését. Az ünnepség után szeretetvendégség vette kezdetét, ahol lehetőség adódott arra is, hogy az idősek gyermekei is találkozzanak egymással, amire eddig így még soha nem volt lehetőség. Ez nagyon jó alkalom volt a kapcsolatok és a közösség építésére.

A jó gyakorlat jelentősége

Ennek a programnak a megvalósítása több területen is hasznos volt. Az idősek részéről nagyon nagy motiváció volt az a tudat, hogy most nem hozzájuk jönnek különböző csoportok műsort adni, hanem ők adhatnak valamit másoknak, méghozzá a szeretteiknek. Láttam azt, hogy bizonyítani szeretnének, ezért még az is aktívan részt vett a készülődésben, aki esetleg korábban nehezebben volt bevonható egy-egy feladatba. A meghívó készítése is már egyfajta ráhangolódás, foglalkoztatás, ami készséget, képességet, kreativitást is fejleszt. A meghívók kézbesítése, és a részvételi szándék felmérése is egy elvégzendő feladat volt számukra. Ezáltal hasznosnak, fontosnak érezhették magukat. A gyermekek meghatódva mondták el, hogy ők nem is gondolták volna, hogy az anyukájuk ilyen ügyesen szerepel, és most rendkívül büszke rá. Az idősek is büszkék voltak magunkra és meg is kérdezték a végén, hogy „jók voltunk?” Természetesen nagy elismerésben volt részük. A helyi médiában megjelent tudósításokból pedig a város lakossága is értesülhetett az eseményről, ami szintén az intézmény jó hírét viszi. Az ünnepség végén kialakult beszélgetésnek is jelentősége van. Nemcsak azért, mert a családok tagjai találkozhattak egymással, hanem nekünk dolgozóknak is hasznos volt, hiszen a hétköznapiakban erre kevés a lehetőség. Sok emberrel én is most találkoztam először, hiszen az időseket az intézmény gépkocsijával hozzák be.

Alkalmazhatóság

Ez a gyakorlat véleményem szerint alkalmazható az idősek nappali ellátásán kívül még bármelyik nappali ellátásban, legyen az fogyatékos, pszichiátriai, szenvedélybeteg terület. Hiszen mindenhol fontos, hogy a hozzátartozók lássák, és tudjanak arról, hogy az ellátást igénybe vevő családtagjuk hová jár, ott milyen típusú foglalkozásokon, fejlesztéseken vesz részt. Másrészt pedig nagyon jó motiváló erő lehet az, ha a családtagok eljönnek és megnézik az ő előadásukat, az „intézményüket”, ahová járnak. Bentlakásos idősek otthonában is megvalósíthatónak tartom ezt a gyakorlatot akkor, ha sikerül összeválogatni egy olyan csoportot, akik olyan testi-lelki kondícióban vannak, hogy még fel tudnak erre készülni. Ezt azért emelem ki, mert mostanában már, sajnos, elég gyenge állapotban kerülnek be az idősek a bentlakásos intézménybe. De nem kizárt, hogy megvalósítható legyen.